

našega národa danes gre, in toraj se nadjam, da bode predlog finančnega odseka enoglasno sprejet. (Živa pohvala.) (Dalje prih.)

Mnogovrstne novice.

* *V Dalmaciji imajo hudo lakoto.* Na otoku Arbeškem živijo se prebivalci že dalje časa samo od želoda, v družih krajih od drevesnih skorij in brinjevih jagod, in celó tega jim je že pomanjkovati začelo. Po „*Tagesspressi*“ sta nedavno 2 človeka, Jurij Tinrin in Josip Parbuković, v pravem pomenu te grozne besede lakote umrla. Povsod manjka živeža in ker so Primorci ubogi, si ga ne morejo dovaževati od zunaj. „Nadloga je strašanska — piše „*Vaterl.*“ — kajti Dalmatinci ne umejo si lakote tolažiti z „verskimi predlogami“.

* *Hiš na Dunaji* je lani bilo 10.896. Med temi jih je davek plačevalo 7165, ostale so bile ali popolnoma ali le deloma davka proste. Hišni gospodarji so lansko leto od svojih gostačev najemščine (činža) dobili 44 milijonov goldinarjev in pol.

Naši dopisi.

Iz Postojne 18. sveč.—n.—. (*Volitev novega župana.*) Danes so odborniki velike Postojnske občine si župana izvolili. Ker se je, žalibog, naš vrli in spoštovani narodnjak gosp. Andrej Lavrenčič županstvu odločno odpovedal, izvolili so si odborniki mesto njega za župana gosp. Miroslava Vičiča, posestnika v Postojni. Sicer je on pošten in izveden mož, si bo gotovo tudi prizadeval vsakemu pravico skazovati, al dozdeva se nam, da cika zeló na nemčursko stran. Obdan je pa tudi s svetovalci, kateri nimajo srca do milega domačega jezika, ampak so zavzeti za „nemško špraho“. Vsaj je ta dan že tudi volilni zapisnik se v nemškem jeziku naredil! — Da se volitev ni brez agitacije dognala, ume se samo na sebi. Pri tem so se spet v prvi vrsti odlikovali nekateri c. k. uradniki, ki vže po navadi pri volitvah zvonec nosijo. Z nekaterimi domačini, svojimi privrženci so se na vso moč napenjali narodno stranko spodriniti, kar so tudi dosegli; od njih strani se je več ugovorov pri volitvi odbornikov, opiraje se na različne §§., slišalo, kedar je šlo za to, da se kak glas narodnjakom odbije. Posebno so se pooblastila pretresavala na vse strani, in če katero ni imelo do pičice vseh postavnih pritisklin, protestovali so zoper dotični glas, in niso glasovanja pripustili, — ko se pa „*einer von ihre Zeit*“ oglasi, rekoč, da ima pooblastilo od dotične osebe domá in ga hoče kasneje donesti, ne pride jim na misel zoper njegovo glasovanje ugovarjati, marveč spodbujali so ga, naj le glasuje! In glasoval je, pa dal med drugim svoj glas možu, ki je s tem 13 glasov vjel, in sedaj ni le odbornik, ampak svetovalac, pa bi morebiti še odbornik ne bil, ker sta gospoda D. in S., obá od narodne stranke priporočena, vsak po 12 glasov imela. Po postavi imela bi biti med temi tremi ožja volitev, al ker od narodne stranke se nihče ni za to potegoval in resno ugovarjal, se to ni zgodilo. Naj bi bil pa narodni kandidat na enaki način večino dosegel, verjemite mi, da doneli bi bili protesti od nasprotne stranke, a tudi zavreči ne bi se dali, kajti postava veleva to. — Čuditi se pa tudi moramo omahljivosti nekaterih odbornikov. Čuli smo namreč, da se je prejšnjemu županu gosp. Lavrenčiču pred volitvijo novega župana poklonila zaupnica, ki jo je podpisalo nekih 12 odbornikov, če ne več, v zahvalo dosedanjega težavnega a marljivega in poštenega županovanja, pa dodala tudi prošnja, naj bi jim on tudi v prihodnje županoval. A kaj se zgodi? Na dan županove volitve od teh mož trije odpadejo

in svoje glasove drugemu dadó! Ali je to značajno, ali je to možato postopanje? Petelini so na strehi, ki jih zasučé drugač vsaka sapa. Ako pa hočete, da vam uradniki, ki so danes tukaj, jutri drugod, tudi v prav domačih zadevah zapovedujejo, no, potem je volitev le komedja in družega nič! Bomo videli, kako vas bodo ti gospodje, katerim se zdaj samo na ljubo nemčurstva na limanice vsedate, branili pri ustanovljenji novih davkov. Čakajte, takrat bomo vas poprašali.

Iz Notranjskega 18. sveč. — Prav spomladanske dneve smo imeli dosedaj, in že smo mislili, da letos ne bo snegá. A stari pregovor pravi, da „zima in gospoška nikoli ne prizanese“, in res je to, kajti vže dva dni zaporedoma sneží pri nas, in pobelil je sneg zemljo. Pa saj je to tudi prav, da se zemlja odpočije, in se njena rodovitnost pospeši, ker je krvavo potrebujemo.

Iz Vipave 21. sveč. — V „*Slov. Naroda*“ 41. števil. razliva tukajšni dopisnik po navadi svoj zopet „rumeni žolčnjak“ puhlo svojo inteligenco na tukajšnjo čitalnico. Iz tega je do slednjega razvidno, da „*Vipavski Sokol*“ ni več tiste dobe sin, v kateri je svoje perutje v domu domačem razpenjati jel, — krila ga bode — kakor v opominljivem pomišljaji žugaje prerokuje, tujih prijateljev — „*preprijazna peta*.“ Vošimo mu dober tek! Dopisnik „*Narodov*“ se strašansko trudi dokazati, da je, Sokolova veselica „*baš*“ bolj simpatična bila inteligenciji in tudi manj izobraženemu ljudstvu, kakor čitalnična „*mišjedlaška*“ predstava; se ve da „*mišjedlaška*“ manj kakor Sokolova „*podganodlaška*“. „*Narodovec*“ očita našim vrlim domorodcem in domorodkinjam slavohlepnost, med tem ko svoji „*psevdo-sokolski*“ veselici glorijo bobna. Vprašamo ga le: Kje je bila deževnega dne pri tolikanj obiskovani veselici „*Sokolova sokrovica*“? Mar se ni bila izpuhtila pod slavo ugodnega tujega perja? Mi nismo nestrpnosti do „*Sokola*“ kazali, podali smo vam radi roko narodne prijaznosti in vzajemnosti, al ošabni v svojem „*slavoletji*“ ste jo „*ničemnikom*“ vašega dopisovalca odstranili. Prav tako! „*Ničemniki*“ za-se, „*imevniki*“ inteligencije vaše pa za vse! Razlivajte rog inteligencije nad svojo „*inteligencijo*“, a blagovolite se spominjati, da čitalnica naša ni potrebovala vaših neznanih moči, kakor vi naših in tujih pod devizo „*Sokolova predstava*“. Ne, da bi se v daljni razgovor z vami spuščati hoteli, vam voščimo „*imevnikov vso imovino*“, da jo spravite pod krila prihodnjega „*lisastega Sokola*“.

Iz Železnikov 18 sveč. — Zopet imam „*Novicam*“ sporočiti žalostno dogodbo, katera se je 15. t. m. pri nas pripetila. V zgornjih Železnikih so v hiši št. 32 našli gostača J. Č., ženo in edinega blizo dveletnega otroka ob 9. uri dopoldne zadušene. Žena in otrok bila sta že mrtva in ni bilo za nju več pomoči; samo pri možu bilo je še skušati, ga smrti oteti, al vse moje prizadevanje je bilo zastonj; umrl je včeraj tudi on za možganinim mrtvudom. Kriva te nesreče bila je zopet lahkomišljenost. Ker so prejšni dan kruh pekli, se je neko gnjilo, okoli peči oklenjeno lesovje vnelo, strupeni sopár ogelnega okisanca se je po sobi raširil in gostače zadušil. Naznanite, drage „*Novice*“ žalostno to dogodbo v svarilo drugim, da zopet vidijo, kako sila nevaren je v zaprtih sobah ogljeni sopuh. Ivan Dominik.

Iz Ljubljane. — Deželni odbor, v katerega je bil namesti zdaj na Dunaji bivajočega gosp. Dežmana poklican g. Fr. Rudež, je razpravljal in konečno vredil načrt, po katerem se imajo podučevati predmeti na dveletni deželni sadje in vinorejski šoli na Slapu in katere knjige se imajo pri podučevanju posamesnih predmetov rabiti. — S sklepom deželnega zbora 9. januarja leta 1874. novosistemizirana služba učitelja za natoro-